

pensionist uden andet end folkepensionen, og låne 300.000 kr. eller 400.000 kr. på sit glatte ansigt – selvfølgelig kan man ikke det! Men der er nogle af dem, der bor i afdelingen, som kan det – nu håber jeg, at et flertal i afdelingen aldrig kunne finde på at gøre det, men hvis man lokker folk med en huslejenedsættelse, som ganske vist er kunstig, fordi den er baseret på den rabat, ministeren bruger andres penge til at betale, er det altså vanskeligt at stå imod.

Hvis der så er nogle, der ser en interesse i at lave sådan et kup og udfører det, fordi reglerne ikke forhindrer det – ja, så er afdelingen splittet mellem dem, der ikke kan eller vil købe, og dem, der måske ser muligheden for at få lidt af det guld, der glimter. Så er det sociale miljø i min boligafdeling ødelagt, og i stedet for at lave kolonihaver sammen med indvanderne skal vi bruge al vores tid på at skændes indbyrdes om, hvorvidt der skal sælges ikke sælges. Tillykke med det, vil jeg sige til fru Inge-Lene Ebdrup, det er socialt arbejde af første rang!

(Kort bemærkning).

Inge-Lene Ebdrup (V):

Nu er det ikke for at prøve at gøre mig selv morsom, men det, jeg først kommer i tanke om, når hr. Keld Albrechtsen taler, er, at det da skulle være mærkeligt, hvis pensionsniveauet i hr. Keld Albrechtsens ejendom er anderledes, end pensionsniveauet er i resten af landet. Jeg kan sagtens finde eksempler på førtidspensionister og pensionister, som har fået mulighed for at låne penge til at købe deres egen bolig, det kan jeg sagtens finde eksempler på.

Det kan godt være, at man er i en speciel situation, hvis man er kontanthjælpsmodtager. Men for langt de flestes vedkommende bør perioden på kontanthjælp være en midlertidig periode, og som en del af regeringen har vi jo været med til at skabe store muligheder for, at man kan komme i beskæftigelse, i aktivering og andet.

Men hvorom alting er: For mig at se er det udtryk for en mistillid og en mistro til lejrernes dømmekraft og lejrernes demokratiske principper, som jeg ikke kan genkende. Jeg kan slet ikke forstå, at man ikke har større tillid til den normale demokratiske proces, når man selv er beboer i en almen boligafdeling.

(Kort bemærkning).

Lissa Mathiasen (S):

Det kunne jo være interessant, hvis fru Inge-Lene Ebdrup ville undersøge, hvornår et real-

kreditinstitut vil yde et lån, inden vi når frem til tredjebehandling.

Men det, der egentlig fik mig til at tage ordet, var i første omgang ordførertalen fra fru Inge-Lene Ebdrup. Jeg formoder, det må bero på en misforståelse eller være en fortællelse, når der blev sagt, at det er frivilligt for kommunerne, for det er jo ikke korrekt. Hvis en boligorganisation og en boligafdeling beslutter sig for, at de vil sælge, kan kommunen ikke modsætte sig det, medmindre man er oppe over 5-procent-grænsen. Der skal altså være solgt minimum 5 pct. af boligerne, før en kommune kan sige fra, så hvor er frivilligheden henne? Erkender fru Inge-Lene Ebdrup, at det var en fortællelse?

Kl. 16.25

Jeg håber, vi er enige om, og at jeg kan få bekræftet her, at en boligorganisation og en boligafdeling har retten til at sige: Ja, vi vil godt sælge, og vi vil godt købe. Så kan kommunen ikke sige fra, selv om den måtte ønske det, og det er jo netop det, der er blevet sagt så stærkt, så højt og så inderligt fra kommunerne, at de mister muligheden for indflydelse, også i de tilfælde, hvor de ikke mener, det er rigtigt at sælge.

(Kort bemærkning).

Inge-Lene Ebdrup (V):

Det er aldrig klædeligt at skulle stå og diskutere, hvad der er blevet sagt under en debat, men jeg vil gerne korrigere fru Lissa Mathiasen, for jeg skrev faktisk det, jeg sagde, ned.

Jeg sagde, at det i vid udstrækning er frivilligt for kommunerne at deltage, og i vid udstrækning betyder – det kom jeg også ind på i min ordførertale, temmeligt grundigt synes jeg faktisk – at når 5 pct. af kommunens almene boliger er solgt, kan kommunen nedlægge veto mod, at der bliver solgt flere boliger. Det er i min terminologi frivilligt, for i min terminologi er 5 pct. ikke meget, og jeg mener, at kommunerne dermed er sikret den indflydelse på salget, som er nødvendig.

(Kort bemærkning).

Lissa Mathiasen (S):

Jamen det er da interessant at høre, at fru Inge-Lene Ebdrup mener, at hvis man accepterer, at 5 pct. kan blive solgt, kan man derefter få indflydelse, så det betyder ikke noget. Det er lige nøjagtig det, kommunerne reagerer på.

Vi kan tage en kommune som København, som i forvejen ikke er i stand til at anvise boliger til de mange mennesker, som rent faktisk har be-